

25 Sognes danske Beboere erklærede, at de gjerne vilde ombytte dansk Lov, Ret og Politik med slesvigsk, saa kunde jeg dog med Hensyn paa deres Børn og Børnebørn og paa Danmarks Rige umuligt give mit Minde til, at det skete, men langt mindre kan jeg da stemme for en Lov, som skal tvinge dem til, enten de vilde eller ikke, at gjøre det bedræglige Bytte. Det er nemlig allerede ved første Behandling bemærket og indskærpet, at de danske Beboere af de 25 Sogne, som skulle lægges under slesvigsk Lov, Ret og Politik, sikkert tilligemed deres Valgret til den danske Rigsdag ville miste den Religionsfrihed, Forsamlingsfrihed og Trykkefrihed, og al anden Frihed, som nu efter Danmarks Riges Grundlov tilkommer dem, og at det uden Deelagtighed i disse Friheder og Rettigheder kun vilde være til Spot, om de paa Papiret beholdt Valgretten til en Rigsdag, som intet Gavn kunde gjøre dem og ingen Skade afværge fra dem. Om derfor end slet Ingen af de Baa-gjældende, hvilket jo dog ikke er Tilfældet, havde gjort Indsigelse mod et saadant Magelæg, hvoraf det blev Følgen, hvad jeg vel maa kalde en borgerlig Banskættelse, som det vilde være at udstøde danske Borgere af Falleskabet i alle de borgerlige Friheder og Rettigheder, som Grundloven hjemler, saa maatte vi dog ingenlunde foretage eller billige en saadan borgerlig Banskættelse, og selv Regjeringen har vist ikke havt mindste Ret til at foreslaae Sligt; thi, naar den høitærede Indenrigsminister beraaber sig paa § 3 i Grundlovsindskrænkningen, som siger, at „hvad der fortiden henhøret under Kongerigets verdslige eller geistlige Administration, kan kun ved Lov henlægges under nogen anden Statsdeel“, da er det jo kun en Omlægning i Henseende til Administrationen, som Regjeringen der ved bemyndiges til at foreslaae, og Regjeringen vil dog vel nu ikke atter have Administration og Lovgivning gjort til det gamle Sammensurium, som det netop er Grundlovens og hele vor frie Forfatnings Hovedelement at faae saa reent og saa fuldt som muligt adskilt.

Det er vel desværre sandt, at Brugen af pluddervelfste Ord i Lovsproget giver lige saa

vel ved Ministerbordet som selv paa Domstolene Leilighed til at skjule Meget, til at skjule megen Misforstand, men uagtet Administration jo ogsaa henføres til disse Ord, saa er det jo dog vistnok efter vor Grundlov, der blandt Andet i § 76 med tørre og tydelige Ord bestemmer, at Retspleien bliver at adskille fra Forvaltningen, umuligt at paastaae, at man, naar man nævner Administrationen, da underforstaaer baade Lovgivningen og Retspleien. Det vilde derfor ikke nytte, om man end nok saa klart kunde bevise, at den foreslaaede Omlægning var den eneste Maade til at høre den Forvirring paa Grændsen, som her gjør Administrationen besværlig, og det vilde ikke nytte, om man end kunde godtgjøre, at i de 14 Sogne, der nu skulle henlægges under Kongerigets Lov, Ret og Politik, fik lige saa mange Sjæle og Kroppe Gavn af Omlægningen, som der i de 25 Sogne, der skulle henlægges under slesvigsk Lov, Ret og Politik, fik Skade deraf; thi vi have ikke Ret til at bytte en eneste af vore Medborgeres Ret og Frihed bort; men desuden er ingen af Delene Tilfældet. Af Lovforslaget og Motiverne see vi nemlig, at af de 14 Sogne, der skulde gaae lige op med de 25, have de 5, nemlig Døstrup, Medolden, Randerup, Brede og Bisby, allerede længe været henlagte under Løve Herred og Ribe Amt, de have altsaa dansk Lov, Ret og Politik, og der er jo Syn for Sagen for, at de ogsaa have politiske Rettigheder, idet Niels Andersen Hansen fra Medolden Sogn sidder som Folkethingmand hos os. Derfor kunde jo Fallesregjeringen aabenbart, naar den vilde, efter at have hørt den slesvigiske Stændersamling, med samme Ret henlægge de andre 9 Sogne under Ribe Amt med dansk Lov, Ret og Politik, som de have henlagt de 5. Da det nu imidlertid formodentlig, efter hvad man kan mærke, ikke nytter stort med alle de Grunde, som jeg troer baade at have anført og at kunne anføre imod et saadant Magelæg som det her foreslaaede, hvorved saa mange Medborgere skulde komme fra dansk Lov, Ret og Politik under slesvigsk, saa skal jeg indskrænke mig til blot at nævne een Ting, som dog er saa iøjnefaldende, at man alene deraf kan see, at